

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe luna mai mult.

Pentru România:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii II. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 22 Iulie st. v.

(=) Pe mamelucii dela „Koložvár“ ear' i-a apucat dragostea de Români.

În primul seu dela 1 August n., acest țiar se pune să răspundă la întrebarea: Ce-i trebuie poporului românesc?

Bine cunoscută fiind atitudinea dușmănoasă a reptilei clujene, care față cu Românii totdeauna a jucat numai rolul insinuatorului și făcătorului de război, numai decât trebuie să te pună la bănuială, că de unde și până unde ajunge neprietenu de ieri să-și pună întrebarea, binevoitoare la aparență, că ce-i trebuie poporului românesc.

Cetind însă concluziunile, la care ajunge articolul de sub întrebare, și orbul va vedea, că tendința lui nu numai că nu este binevoitoare, ci ca totdeauna, este inspirată de gândul cel mai dușmănos, caracteristic tuturor cercurilor guvernamentale din statul ungar.

Scriitorul articolului din „Koložvár“, înșirând o mulțime de constatări din viața culturală a Românilor din Ungaria și Transilvania, ajunge la concluziunea, că inteligența română pune bir pe poporul românesc, ear' din sumele ce a adunat și adună din sărăcia acestuia se folosește numai ea și poporului nu-i dă nimica.

Așa ție că a făcut „Asociațiunea transilvană“, care a adunat dela popor în decursul anilor un capital oare-care, ear' cu acesta a făcut un institut costisitor de fete, în care ficele poporului nu pot intra, ci numai ale inteligenței, învățând acolo limba franceză, forte-piano și alte lucruri nefolositoare poporului.

Așa ție că a făcut societatea fondului de teatru, adunând bani dela popor, pentru a crea un teatru stabil românesc; o idee, care abia în două sute de ani s'ar pute realiza, și nici atunci n'ar fi poporului de nici un folos.

Așa ție, că a fost idea de a strânge bani pentru o academie românească, precum și aceea, de a pretinde în Ardeal o universitate românească și altele.

Pe urmă constată, că a pus „Tribuna“ o nouă idee în lume, care tot de felul celor de mai sus este. E vorba de idea tractată de colaboratorul nostru (* *) într'o serie de articoli din săptămânile trecute, de a institui un comitet sau forma o societate, care să distribue poporului cărți gratuite, pentru a stîrni în masele cele mari gustul de ce-

tit și a le ridica cu timpul nivelul cultural.

Această idee, după înțelepții dela „Koložvár“, deși se pare că voește a face ceva pentru popor, în realitate nu voește altceva, decât să adune creșterii poporului, pentru de a-i băga în buzunarele acționarilor inteligenți dela „Institutul tipografic“ în schimb pentru niscari povesti fără gust și valoare, tipărite în acel institut.

Cât colo se vede, că din constatăriile lui „Koložvár“ câte sînt adevărate, nu sînt ieșite din glavale redactorilor sei, ear' acele, care sînt productul acelor glave, sînt cât se poate de necălite.

Necălită este înainte de toate deosebirea forțată între inteligență și popor, pe care atât de bucurios călărește publicistii maghiari.

După toate mințile normale, partea inteligență a unui popor este în cel mai bun înțeles al cuvântului însuși poporului, adevărat reprezentant și conducătorul acestuia, care dă direcție și nutre-ment vieții naționale.

Prin urmare, ori le vine ori nu le vine la socoteală diaristilor maghiari, rămâne adevărat, că inteligența și poporul românesc sînt un suflet și un trup, pe care a le despărți voește numai șovinismul maghiar, în speranța, că masele române, despărțite de partea lor inteligență, mai ușor se vor maghiariza.

Necălită între toate necălirile din lume este apoi insinuarea ce se face ideii cu societatea sau comitetul pentru împărțirea cărților în popor.

A perde de dragul șovinismului clujeni vre-un cuvânt despre folosul ce ar pute aduce o asemenea societate poporului românesc, ar fi lucru mai mult ca superfluu. Cine are cât de puțină cunoștință despre instituțiunile culturale din lumea civilisată, știe că asemenea societăți există pe multe locuri și aduce roadele cele mai binecuvîntate în popor.

Și apoi pe ce se bazează bănuirea, că proiectata noastră instituțiune ar avea să se facă în folosul „Institutului tipografic“ din Sibiu.

Înainte de toate n'a ție nimenea, că voește să facă vre-un trafic cu cărțile editate de acest institut. N'a ție nimenea, că au să fie împărțite cărți tipărite până acuma, ci tocmai a ție, că se vor compune și tipări succesive cărți anume menite pentru scopurile educative ale poporului.

A ție mai departe, că distribuirea lor se va face în mod gratuit în popor și anume în prima linie prin acele

locuri, unde se va simți mai mare trebuință, ear' acoperirea șeselor se va lua prin colecte benevole dela inteligență. Cu alte cuvinte, nici-decât nu a fost vorba de astădată, ca poporul să sacrifice ceva pentru inteligență, ci tocmai contrarul, ca publicul inteligent să facă ceva pentru masele inculte.

Însă tocmai de aceea s'au grăbit mamelucii dela „Koložvár“ cu insinuarea lor, fiindcă o societate bine întemeiată și bine condusă de felul acesta, mult ar turbura apele șovinismului maghiarizator, în al cărui legău trag și ei.

Idea pusă în vederea publicului românesc de colaboratorul nostru este menită a fi de vină dragostea de limbă și de obiceiurile străbune în popor și a răspândi în mijlocul lui cunoștințele folositoare; toate acestea prin binefacerea unui material potrivit de lectură populară.

Că dulăilor din giurul faimosului „EMKE“ nu le vine la socoteală o asemenea perspectivă, este lucru mai mult ca natural. De aceea se grăbesc a discredita înaintea poporului român și această întreprindere națională înainte de a fi realizată, șervindu-se ca de obicei de suspătări și insinuări malițioase și punând în mod forțat în fața poporului, pentru care simulează bunăvoință, inteligența română ca pe un dușman al acestuia.

Numai așa se explică dragostea fățarnică a mamelucului pentru poporul român și imputările ce face inteligenței pe temeiri adevărate și neadevărate. Numai așa înțelegem și lacrimile de crocodil ce varsă pe la sfîrșitul articolului seu, pentru-că inteligența română nu se gîndesc numai la aceea, să facă școale bune pentru popor, precând toată lumea știe, că toate școalele românești din regatul ungar, ca nicăiri în lume, numai Români fără ajutor dela stat le susțin, și cel mai mare punător de pedeci în calea înaintării lor le este guvernul, pe care îl șervește acum atât de dragăstosul „Koložvár“.

Dar' tocmai graba mamelucului, de a veni cu bănuirile și insinuările sale este pentru noi o dovadă, că în interesul conservării naționale e bună idea de care vorbim și prin urmare o recomandăm din nou apărării tuturor Românilor, care o vor îmbrățișa și vor ție șovinismul guvernamental: „Vedeți-vă de ale voastre, căci de ale noastre ne vom vedea noi.“

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 22 Iulie st. v.

Călătoria Monarhului la Berlin.

Din Berlin se telegrafează, că s'a statorit definitiv programul visitei Maiestății Sale Monarhului austro-ungar la Berlin, însă cu rezerva, de a se mai face și eventuale schimbări. După acest program, Maiestatea Sa, însoțit de Archiducele Francisc Ferdinand, va sosi în capitala Germaniei la 12 August n., la oarele 5 d. a. Împăratul Wilhelm, încungiurat de toți dignitarii, va primi pe Maiestatea Sa la gara cea mare din Thiergarten, ear' împărăteasa Victoria în castelul regal. Seara va fi o mare retragere militară cu muzici. Marți în 13 August va fi o mare paradă militară, după care MM. LL. se vor duce la mausoleul din Charlottenburg, unde Monarhul nostru va depune o cunună pe cocciugul decedatului împărat Wilhelm I. În aceeași zi la oarele 6 seara va fi un mare dineu de gală în castelul regal. Mercuri în 14 Aug., M. S. va asista la exercițiile militare pe câmpul dela Tempelhof, apoi va merge la Potsdam și va depune o cunună pe sicriul împăratului Frideric. Tot pe acea zi este statorită și o vizită și un dineu la împărăteasa-văduvă Augusta în castelul Babelsberg. Joi în 15 Aug., fiind sârbătoare catolică, va asista M. S. la un serviciu divin în biserica Edviga, apoi va inspecta regimentul de gardă al cărui șef este, făcând în casarma regimentului dejunerul împreună cu oficerii. În aceeași zi va pleca M. S. la oară încă nestatorită înapoi spre Viena, unde va ajunge Vineri în 16 l. e.

Crisa ministrilor de război.

„Pesti Napló“ primesce șcirea, altcum neconfirmată prin nimic, că ar fi lucru hotărît, că ministrul nostru de război, baronul Bauer, în curînd se va retrage dela acest portofoliu. Urmașul lui ar fi, după-cum află această foaie, actualul ministru de honveđi, baronul Fejérváry. Toată greutatea, care se opune rezolvării acestei crize, ar fi, că nu s'a aflat încă un succesor potrivit pentru baronul Fejérváry la ministrul de honveđi. În combinație se ție că este un general de honveđi nu demult pensionat, al cărui nume nu este numit, și secretarul de stat Gromon. Toate aceste șvonuri așteaptă, precum am ție, să fie confirmate.

Lordul Salisbury despre Bulgaria.

În camera lorđilor, marchizul de Salisbury, vorbind la 29 Iulie n. de Bulgaria, a ție că acest principat e bine guvernat, că face progrese și că guvernării sei cărmuesc afacerile cu succes. Marchizul de Salisbury a adăugat, că e cu neputință de a prejudeca viitorul celorlalte părți din Turcia în Balcani, dar' că nu sînt actualmente mai mult decât altădată motive de temere, că se vor produce în curînd turburări în Balcani. Există chiar simptome încurajatoare ale unei stabilități mari. Potențații Europei sînt mai puțin ca nici-odată dispuși a specula incertățiunile Turciei. Rusia a păstrat atitudinea cea mai corectă. Cesiunea Orientului înaintează spre o soluțiune pacinică, din cauza desfășurării naturale a popoarelor orientale și a abținerii în străinătate dela ori-ce act și dela ori-ce limbage, care ar pute stimula neînțelegerile nenorocite ce se produc câte odată. Marchizul de Salisbury speră, că prevederile întunecoase asupra viitorului expuse de Sir Campbell nu vor fi justificate de fapte.

Rusia despre vorbirea lordului Salisbury.

Vorbirea premierului englez ținută la 29 Iulie, se vede că a produs bună impresiune în Rusia. „Petersburger Journal“ mulțumesc lui Salisbury, că a recunoscut după dreptate atitudinea corectă a Rusiei în afacerile Peninsulei-Balkanice. Ar fi de dorit, continuă foaia ruso-germană, ca cuvintele premierului englez să contribuie în cercurile, care până acum au fost de părere contrară, la o apărare mai justă a politicii rusești. Această vorbire se pare menită a pune stavilă vederilor pesimiste ale timpului din urmă și ar fi de dorit, că în această privință se aibă rezultatele la care țintesc. Cu alte cuvinte, Rusia s'ar bucura, dacă lumea ar recunoaște, că și politica ei este inspirată de intențiuni pacinice. Numai cât lumea nu prea se grăbesc cu această recunoaștere, după starea lucrurilor de acum.

Un manifest al lui Boulanger.

După-ce a rămas bătut la alegerile pentru consiliile generale, exgeneralul Boulanger a adresat alegătorilor francezi următorul manifest:

„Pentru a mă opune unei legi de-testabile, care combate candidaturile în mai multe locuri și condamnă sufragiul universal, am cređut că este bună ori-ce

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Șerpele.

La câmp, vere, la câmpie,
Unde fir de iarbă nu e,
Pe cel drum cam părăsit,
Cu negară-acoperit,
Cu troscoț verde n'florit,
Trece-un tinerel voinic.
Voinicu-i Muntean,
P'un cal galbin Moldovean.
Calul merge,
Frêu-și trage,
Voinicul din ochi urmează.
La o movilă-ajungea,
Șeaua de pe cal lua;
Apoi îl priponia,
Ibăncile-și așternea,
Șeaua căpătîu punea.
După-ce adormia,
El, vere, că-mi visa,
Unde furul că venia,
Pe galbin ca să ia;
El din somn se pomenia,
Măna pe pripon punea.
Pripon trage — galbin vine.
Când pe galbin că vedea,
Boda-proste că țiea;
Șeaua pe dînsul punea
Și pe el că 'ncăleca.
Ochii negri și-arunca.
Vêđu o zare de foc.
El în sine se gîndia,
Mêi, ce vor fi și țiea?— Alea-s care dejugate,
Am să mai căștig odată.
Când acolo a'ajungea,
Nu era zare de foc,
Nice care dejugate,
Era procletul de șerpe
Cu procleta de șerpoaică.
Când șerpoica că-l vedea,
Cu rușine că-i venia
În gaură că intra,
Șerpele-afară rămănea
Și la ochi, frate-l lua,
Foarte bine-l cunoscea
Și din gură-așa grăia:
— „Cest voinic,
„De 'mi-a venit,
„Mie-'mi este-orinduit,
„Decând măsa 'l-a făcut;
„O să stau să 'mi-l mănânc.“
După cel voinic se lua,
Dar' voinicul din Stănesci
Drese șeaua cât gîndesci,
Dădu drum galbinului,
Pe pojarul câmpului.
Săracul galbin, nebun,
A pus narea pe pămînt
Și coadă fuor în vînt,
Ca urletul s'a dus,
Voinicelul muntean
Înapoi că se uită,
Gîndia că 'și-a isbîndit,
De șerpe s'a curățit;
Când 'napoi că se uită,
Vêđu capul șerpelui
La chișița calului.
El aminte-și aducea,Măna 'n cismă că-și băga,
Un gîrbăcel își scoate,
Gîrbăcel de bumbăcel,
Dar' era și plumbuit
Cu cinci litre de argint;
Pe galbin că 'l-a atins,
Cam pe ie, pe sulac,
De-'l răsbe la ficeți;
Galbinul nebun săracu,
Șapte brazde că săria
Și 'nainte că fugia.
Voinicu 'napoi se uita,
Gîndia că 'și-a isbîndit,
De șerpe s'a curățit;
Dar' vêđu capul șerpelui
Sus pe cotul galbinului.
Și voinicul din Stănesci
Punea șeaua cât clipești,
A doua-oară calul lovia,
— Cât gîndia, atât săria.
Gîndia că 'și-a isbîndit,
De șerpe s'a curățit.
Când 'napoi că se uită,
Mai amar se 'nspîmîntă:
Vêđu capul șerpelui
Sus pe șeaua calului;
Când fu de al patruea,
Pe voinic îl înghiți;
'L-înghiți de jumătate,
Jumătate nu 'mi-l poate
Tot de arme ferecate;
De dinții pintenului,
'Tine-ți drumul,
— Frunză verde didițel,
La umbră la păducel,
Țipă, vere-un voinicel;Însă în gură de șerpe,
Plîngînd cu rîcori de moarte,
Că e 'nghițit de jumătate,
Jumătate nu 'mi-l poate
Tot de arme ferecate.
Cătase cam deoapte,
Pe cel drum, pe cel colnic,
Trece-un tinerel voinic,
Dar' voinicu-i ortoman,
Pe-un cal negru dobrogean,
Cinca-i bate botnița
Și comița chișița,
Coadă-i trage pojar verde
Și-i astupă urmele,
De nu 'se vîd săritele,
La ciocină
Avea o ploschiță,
Ploschiță de cinci vedre,
Veadra Țarigradului,
Măsura împăratului.
— Voinicu 'n gură de șerpe
Strigă cu fiori de moarte:
„Mêi voinice ortomane!
„Pă-'l cal negru dobrogean,
„Ce bați calul?
„Și ție drumul?
„Și la mine nu te-abați,
„Să veđi mortu-'s ori în viu
„Ori deabia sufletu-'mi ție?
Striga procletul de șerpe:
„Mêi voinice ortomane!
„Bate-'ți calul,
„Ține-ți drumul,
„Fugi de lîngă mine,
„Că nu-i bine de tine;
„Că de-o sta și 'ți-o spune„Povestea ăstui voinic,
„Decând era el mic
„Și eu mic subțirel,
„El mititel în legănel,
„Eu sub talpa casei eram,
„El în legănel se răsfața.
„Măsa de dimineață se sculă,
„La biserică plecă,
„Să asculte liturgia
„Cum o cetesece popa.
„Dela biserică venia
„Degeroasă — friguroasă,
„Când în casă că intra,
„Copilul cеста
„Începea de plîngea;
„Măsa ție că-i scoate
„Și 'n guriță 'i-o punea.
„Copilul se greșia
„Și ție 'i-o mușca,
„Și măsa 'mi-l dăruia
„Și așa îl blăstăma:
„Culcă-'mi-te, lulă-'mi-te,
„Puiu de șerpe sugă-'mi-te,
„Puiu de șerpe — bălaur
„Cui de aur.
„De atunci pân' acum
„Nouă ani și jumătate,
„De trei-ori câte nouă,
„Stați boeri și socotiți,
„Treideci fără trei:
„Douăzeci și șapte
„Și mai trece-o jumătate.
„Acum 'l-am dobîndit,
„O să stau să 'mi-l mănânc,
„Că îmi este dăruit.“
Dar' voinicul ortoman

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la

Institutul tipografic din Sibiu:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Negustoria Johann Ohnitz în Sebeșul-săsesc caută un învățacel pentru despărțământul de specerie, ferărie și coloniale.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

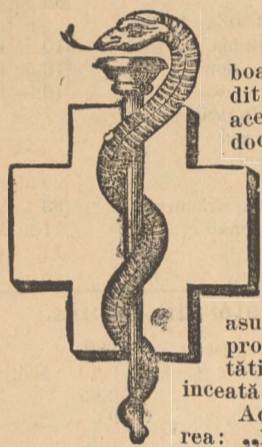
- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici... 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni... 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera... 4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera... 5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan... 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu... 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima... 8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă... 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan... 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan... 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni... 12. Îndrăgășul. Poveste de Silvestru Moldovan... 13. Blăstēm de mamă. Legenda populară din giurul Năsăudului... 14. Bunica de Bojena Nēmcová... 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima... 16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri... 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc... 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu... 19. Cenușoata. Poveste de I. T. Mera... 20. Un peșitor îndrăgăș. Novela de Björnstjerne Björnson... 21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte... 22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen... 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc... 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol... 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc... 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson... 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol... 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici... 29. Sgărcitul. Comedie de Molière... 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan... 31. Nuscii-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”... 32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”... 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc... 34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar... 35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte... 36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța... 37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu... 38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța... 39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța... 40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni... 41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni... 42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța... 43. Mica Fadetă. De George Sand... 44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu... 45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi... O sută de ani. De Ioan Slavici.

„HUNEDÓRA”

inoșire de anticipațiune și credit în Deva, primesce depuneri cu netto 6%, fără nici o detragere pentru dare.

Direcțiunea.

„Tuberculosă” „Asthma”

Phisic. Oficiă. Lipsă de respirațiune. Catar bronchial cronic

boale de plămâni treceau peste tot de incurabile; dar' acum s'a dovedit neîndolnic lor curabilitate în toate casurile. — Ateste despre acest lucru la aparență de necredut dela profesori de universitate, dela doctori în medicină și un număr puternic de adrese de mulțumită pline de bucurie dela cei curați stau fiecărui la dispoziție în copie autentică, gratuit și franco. — Succesele de cură strălucite și durabile, dovedite prin ateste, chiar și acolo, unde altceva nu a mai ajutat nimic, prin întrebuintărea

Exhalatiunii de gasuri (Rectal-Injection)

consistă în grabnică dispădere a tusei, a flegmei, a frigurilor, a asudării de noapte, a lipsei de respirațiune etc., în reînnoțirea promptă a somnului sănătos, în pofta de mănăncare și în creșterea greutatei corpului chiar până la 6 chilo în 6 săptămâni. — Procesul boalei înceată cu desăvârșire chiar și în casuri desperate.

Acestor succese de cură notorie nu rămâne decât a alături observația: „Nici un bolnav de plămâni” se nu trăgăneze cu aplicarea curei de exhalatiune. — Cura nu e molestătoare, nici distrugătoare, și e garantată fără boale de consecuență. — Aparatul de exhalatiune de gas c. r. priv. (Rectal-injector) pentru medici și pentru întrebuintare proprie, cu îndrumări și apertinețe pentru producerea gasului fi. S., cu gasometrul fi. 10.— bani gata ori cu rambursă postală.

Dr. medic. Altmann, Viena, VII. Mariahilferstrasse nr. 70.

Mănăstirea Benedictinilor, Seckau I. Knittelfeld în Stîria, 29 Iulie 1888.

P. A. X.

Stimabile Domnule Doctor!

De un an încoace sîntem în posesiunea renumitului D-tale aparat de exhalatiune de gas, acela nu numai aici s'a adeverit de excelent, ci și în alte mănăstiri ale congregațiunii noastre. Cu distincă stimă Pater Placidus Berner, O. S. B.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1889.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between various cities like Budapest, Arad, Sibiu, and Cluj. Includes sub-tables for different line segments and specific train types.